

DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 216 ŠD Krašnja - Marec 2016, cena 1,00 EUR

*V počitniškem domu Potička
so nas sladko nasmejali*

POROČILO SVETA KS

V letu 2016 je Svet KS Krašnja realiziral dve od načrtovanih investicij. KS Krašnja je kupila prenosno ozvočenje, ki ga potrebuje KS, pa tudi krajevna društva pri svojih dejavnostih. Na pokopališču smo začeli z urejanjem opornih zidov, kar je pri nekaterih krajanah naletelo na pozitiven sprejem, nekateri krajan pa so bili do izvedbe zidov precej kritični. Opozorili so nas na težave pri oskrbi grobov zaradi novih opornih zidov, kar smo na svetu obravnavali in se dogovorili, da bomo omenjene težave čim hitreje odpravili.

V letu se je Svet KS sestal štirikrat, na sejah smo obravnavali tekočo problematiko v krajevni skupnosti. Kot vsako leto, je v letu 2016 delovanje KS obsegalo tudi tekoče vzdrževanje poslovalne vežice in pokopališča (plačila stroškov elektrike, vode, odvoza smeti in plačilo za opravljeno delo pri vzdrževanju zelenic in cvetnih zasaditev in manjših hišniških popravil poslovalne vežice), izvedena je bila delovna akcija vzdrževanja otroških igral na otroškem igrišču, izvedli smo anketo o možnosti uvedbe uličnega sistema v naselju Krašnja, hkrati smo organizirali zbor krajanov v juniju, in sodelovali z društvi in organizacijami v krajevni skupnosti, tudi s skromnimi finančnimi prispevki.

Kot vsako leto, smo v aprilu izvedli čistilno akcijo, ki je bila skromno obiskana, gostili smo prvomajsko godbo z mažoretkami v Krajnem Brdu in v decembru organizirali miklavževanje skupaj s krajevnimi društvi (ŠD Krašnja, PGD Krašnja in KUD Fran Maselj Podlimbarski).

V prvih mesecih 2017 je čas za poročila o delu v letu 2016 in poslovnem poročilu, ter za načrtovanje in oddajo proračuna za leto 2017 in 2018.

Kmalu bo april in letos se ne šalimo, ko vabimo krajan, da se nam v večjem številu kot prejšnja leta pridruži v čistilni akciji v soboto 1. aprila.

O zbirnih mestih in urah vas bomo obvestili preko letakov na oglasnih deskah vasi, v trgovini, šoli in Pod lipo.

Urška Kos

JASLICE OB POTI SREDI GOZDA SO NEKAJ POSEBNEGA IN NEIZMERNO LEPEGA

Čas božičnih praznikov je že davno minil, a nekaj lepih spominov nanje je ostalo še povsem živih. V tem času se številni potrudimo, da v svojih domovih s postavitvijo jaslic in z okraševanjem smrečic dodamo temu času še bližji in lepši pomen. Prav vse jaslice, ki nam jih je dano videti in opazovati tudi drugod, so v bistvu enake. Nikakor pa niso enake po podobah in velikostih postavitve, kar je odraz mnogoterih idej in zamisli. Rekel bi lahko, da bi med vsemi le težko našli vsaj dvojce s povsem enakim prikazom.

Jaslice v naravnem okolju, sredi širnega gozda, delno prekrita s snežno odejo in tik ob poti, da jih mimoidoči ne mora prezreti, pa so nekaj čisto posebnega. Enostavno. Ustaviš se in ob pogledu nanje uživaš, kajti so trenutek presenečenja in trenutek, ki ga ne moreš pozabiti.

Tak trenutek sem doživel tudi sam. Ne po naključju, ampak po pripovedovanju in priporočilih, kam naj se odpravim, da bom jaslice v naravnem okolju tudi našel. Pot do Golčaja mi je dobro poznana. Še posebej velikokrat jo prehodim prav v zimskem času. Iz Krašnje do tja potrebujem približno uro in pol živahne hoje, zato sem se za ponovitev te poti, predvsem zato, da poiščem in si ogledam jaslice, odločil še s posebno velikim veseljem in pričakovanjem.

Bil je torek, tretji dan v novem letu. Hladno in nekoliko megleno jutro me pospremi na pot. Najprej do Limbarske gore in takoj naprej do Golčaja. Takoj odkorakam in se povzpnem do točke, kjer se vedno vpišem v knjigo pohodnikov. Na tem mestu se po navadi ne zadržujem prav dolgo. Tudi tokrat se nisem, kajti v najkrajšem možnem času sem želel poiskati primarni cilj. Jaslice!

Ni bilo težko. Zavijem na bližnjo markirano planinsko pot, ki številne pohodnike iz smeri Blagovice privede sem gor. Sledil je krajši spust in že po kakšnih 50 metrih, tik ob omenjeni, zgledno urejeni poti zagledam jaslice. »Kako lepe so in kako naravno urejene,« si zamrmram. Ogled je trajal kar nekaj časa, ravno prav, da ne moreš prezreti ideje, truda in izbire samih naravnih materialov. Brez maha, seveda jaslic ni. V njih je svetila tudi lučka. Še posebno pa so me očarali večji in manjši kamenčki, ki so

ponazarjali vse ostalo, kar nas v tem času spominja na Jezusovo rojstvo.

Odpravim se na pot, k povratku domov in premišlujem, le kdo izmed pohodnikov ali planincev se je tako izvirno potrudil. Da je to delo planincev PD Blagovica, nisem podvomil, kajti že vrsto let vem in sem se prepričal o njihovi zavzetosti in delavnosti, kajti tako lepo urejene in označene planinske poti, kot jih opaziš na teritoriju njihovih zadolžitev, boš še kje le s težka našel. Pa tudi sicer je to društvo zelo dejavno pri vseh ostalih obširnih in zahtevnih programskih nalogah, ki jih organizirano namenjajo delu in življenju Planinskega društva Blagovica.

Veliko imen in posameznikov iz PD Blagovica poznam. Le komu bi lahko pripisal trud in izvirnost postavitve jaslic? Ne boste verjeli!? Tudi pri tem ugibanju se nisem zmotil! Le nekaj dni kasneje sem ju srečal na poti proti Limbarski gori. Najprej seveda stisk rok in tradicionalno voščilo, takoj za tem pa sledi moje zvedavo, »potrditveno« vprašanje. »Res je, to sva naredila midva!« In kdo sta bila ta »midva«? To sta bila Ani in Mirko Podbelšek iz PD Blagovica! »Čestitam!« In »Najlepša hvala za lepo in prijetno doživetje, ki sem ga začutil ta dan, ko sem šel prav s tem namenom na Golčaj.«

Menda te jaslice niso bile zadnjega božiča postavljene prvič. Že večkrat so bile in verjamem, da bodo še mnogokrat, zato prav vsem, ki imate radi zimske sprehode v naravi, da si že naslednjič vzamete čas in se tudi sami prepričate, da so te jaslice ob poti, sredi gozda zares nekaj posebnega in neizmerno lepega.

Marjan Štrukelj

ŽUPNIJA KRAŠNJA NAS JE RAZVESELILA S PRAZNIČNIM NASTOPOM STANETA VIDMARJA

Ko se bliža, še posebno pa, ko nastopi božični čas, ko se iz dneva v dan naše misli bolj in bolj osredotočajo k premišljevanju pomena tega največjega krščanskega praznika, ko predvsem v družinah in med prijatelji začetimo nekaj več, nekaj lepega, s toplino obdanega, nas vsako srečanje ob jaslicah doma ali v cerkvi obda s posebno lepimi občutki.

Ob vseh teh lepih trenutkih in občutkih, ki smo jih bili deležni v cerkvi in v krogu družin ter med prijatelji minulega božiča, pa smo praznovanje v naši župniji dopolnili in nadgradili tudi z izjemno lepim kulturnim dogodkom, kajti Župnija Krašnja je v četrtek, 29. decembra v goste povabila priljubljenega pevca Staneta Vidmarja, ki se je po večerni maši, številnim obiskovalcem v cerkvi sv. Tomaža v Krašnji predstavil s petjem njegovih pesmi in z osebnimi nagovori, ki jih imenuje »izpovedi lastnih iskušenj,« ki so odraz posameznih obdobij njegovega življenja. To so izpovedi preizkušenj, spoznanj, veselja, žalosti, zablod. krivic, kazni, oproščanja, priznanj,..... Ta njegov nastop je podnaslovlil »BOŽIČ BREZ TEBE.«

Prihod številnih obiskovalcev od vse povsod je prisrčno zaznamoval sprejem že pred cerkvijo, kjer je bilo s pomočjo družine Matožetovih poskrbljeno za božični prigrizek in za pijačo, ki naj bi obiskovalce vsaj malo pogrela pred dokaj hladno notranjostjo prostora v cerkvi, kajti v njej je bilo hladno. Nič več kot le 3 stopinje. Vsem pa je bila dana tudi možnost, da so prispevali tudi prostovoljni prispevek, ki bo v celoti namenjen potrebam tukajšnje župnije.

Prostor v cerkvi je bil lepo popolnjen in vse je bilo pripravljeno za začetek koncerta. Pevec Stane Vidmar si je za prostor svojega nastopa izbral mesto, tik pod mašniško mizo. Le za eno izvedbo se je z mikrofonom podal pred jaslice. Njegov prihod je občinstvo sprejelo z velikim aplavzom, enako prisrčno pa je kasneje nagradilo tudi vsako njegovo pripovedovanje in zaključek izvedbe posamezne pesmi, ki se jih je zvrstilo kar trinajst.

Izbrani repertoar pesmi, od katerih besedil je največ namenjenih njegovi pokojni mami, je bil izbran po okusu in željah vseh navzočih. Kot že omenjeno, njegova pripovedovanja izpovedi pa so le še dopolnila razmišljanja o realnosti njegove življenjske poti. Besede izpovedi so zvenele preudarno, razmišljujoče, po večini z mimiko resnosti obraza. Le sem ter tja so bile povedane z izrazi vedrine in tudi prisrčne hudomušnosti.

Čas druženja s priljubljenim pevcem Stanetom Vidmarjem je trajal natanko dve uri. Hitro, zelo hitro je minil, kajti bilo nam je lepo. Le kako ne, ko pa nam je bilo dano neposredno prisluhniti njegovim tankočutnim besedilom pesmi, kot so: Ko boš nekoč odšla, Rože za mamo, Mati, pojem ti pesem, Midva sva eno,..... Nimam več solze, Ko bom še zadnjič dvignil roko, Mati Marija,..... Večerni zvon,..... Zares, besedila in izvedbe, ki ti preprosto povedano morajo seči do duše in srca z določenim in pomembnim namenom. Morajo nam postati ali biti vodilo v življenju.

Prav to pa je bil zagotovo eden od pglavitnih namenov naše gospoda župnika Antona Potokarja za povabilo pevca Staneta Vidmarja v našo farno cerkev. Ob tem pa smo zagotovo vsi prisotni tudi začutili še lepši, bogatejši in še bolj blagoslovljen božični čas.

Naj se v imenu našega gospoda župnika tudi ob tej priložnosti še enkrat iskreno zahvalim vsem, ki ste si vzeli čas za obisk koncerta in ste darovali svoj prispevek za potrebe cerkve, vsem, ki ste kakorkoli organizacijsko pomagali pri njegovi izvedbi, še posebno velika zahvala pa gre vsem donatorjem dogodka.

Donacije so prispevali:

ALU 2M Marjan Čebulj s.p. Krašnja, ANSAMBEL IDEJA, BAR POD LIPO - Uroš Cerar s.p. Krašnja, BOŠTJAN BURJA s.p. Krašnja, EMRAX d.o.o. Radomlje, JEREB-TRANS d.o.o. Blagovica, KS Krašnja, KUD Fran Maselj - Podlimbarski Krašnja, MIZARSTVO Mitja Štolfa s.p. Krašnja, PGD Krašnja, SPINA d.o.o. Krašče, ŠD Krašnja in TGT KOMPOLJE d.o.o.

Marjan Štrukelj

KO SEM SREČNA

Po sedmih tednih sem končno imela pogoje, da sem se konec novembra, zadnjič v letu odpravila v gore. Vstala sem 5.30h, brez budilke, saj zaradi veselja ob ponovnem »hribolazenju« skoraj ne morem spati. Ker sem odšla v hribe, sem se seveda morala primerno obleči, spila sem še obvezen »kapučino« in se odpeljala do žičnice pod Kokrškim sedlom.

Že uro po tem, ko sem vstala iz postelje, sem še v popolni temi odšla proti Kamniškim alpam. Na srečo pot proti sedlu zelo dobro poznam, saj sem jo lansko leto prehodila najmanj devetkrat, a še nikoli v tem letnem času. Zato sem, ko se je začelo daniti, premišljevala kaj je tako drugače kot ponavadi. Hoja skozi gozd je težka, ker sem jo že naveličana, pa tudi pot mi je dobro poznana in zato dolgočasna. A kmalu sem dojela, kaj je drugače. Ko sem pogledala desno, proti Koglu in Brani sem se počutila, ko da vse tisto skalovje vidim prvič. To ni bila topla, modra in poletna barva. Vse je bilo sivo in hladno, a zato nič manj vabljivo za pogled in obisk!

Po slabi uri, ko sem prišla iz hoste, se začne melišče. Tu je bil že sneg, pa tudi precej hladneje. Ker je za zimski čas to senčna stran, je bil sneg zmrznjen in večinoma leden, saj je bila steza shojena. Po skoraj dveh urah hoje, ob 8.20h sem vendarle prišla do Coizove kočice na Kokrškem sedlu. Tu pot postane dosti bolj zanimiva in prijetna, saj se pričnejo skale. Pogled mi je segel desno proti Grintovcu in malo na levo proti Triglavu, ki je bil že ves pobeljen. Začuda ni pihal veter, kar je tu neobičajno. Še 15 min, pa bom v skalah, ko se bo pričelo plezanje. Pri razpotju za Grintovec in Skuto sem bila malo v dvomih. Kam - zaradi snega? Nič. Namenila sem se gledat novi bivač, zato grem tja...in sem šla. Ni bilo dolgo, že sem prišla v drug svet.

Med dvema ogromnima skalama je meter razmika, kar pomeni, da pot res ni več enostavna. In ko prehodim še nekaj takih razmikov med skalami, pridem do točke, ko ostanem brez besed. V oči so mi prišle solze, samo gledala sem in bila srečna. Srečna, da živim in srečna, da to lahko vidim!!! Nič več niso pomembne skrbi in težave, še manj nesrečna ljubezen. Gledam in si želim, da to ne mine. A po nekaj minutah je treba naprej, saj piha leden veter. Po nekaj metrih sem se vprašala, če je smiselno iti naprej? Na stezi sta namreč bila sneg in led. Zavedala sem se, da bom za vedno ostala v gorah, nekje v globini med rušovjem, če mi kjerkoli na poti spodrsne. Pogledala sem led, vrhove Škrbine, Štruce, Skute, pa Sleme in Tursko goro... Brana in Planjava sta precej oddaljeni in čisto desno je sedaj najnižji Kogel z 2100 m.n.v. Vsa ta hladna, siva, veličastna, zame neobičajna barva me vabi, privlači, prav tako kot poleti. Odločila sem se, da grem dalje. Bom že kako. Počasi, prav počasi se spuščam nižje. Same skale, kakšen klin je sem in tja, ter nekaj metrov jeklene vrvi. Poleti je vse to povsem neuporabno, a za take pogoje nepogrešljivo. Spustila sem se 50m, nato pa spet navzgor. Tam je bilo že kopno, sonce pa je prav prijetno sijalo. Le še slabe pol ure sem potrebovala, in že sem bila pod Grintovcem pri bivaču. Želja, da novi bivač Pavla Kemperla vidim sama, se mi je izpolnila. Ko sem ga slikala in ogledala iz vseh strani, tudi znotraj, sem se odpravila naprej, najprej čez Velike pode. Večinoma je bil tam sneg, zato sem morala paziti, da sem hodila ob markacijah, ki so po višjih skalah. Sneg se je vdiral pod nogama, tako sem morala vsak korak paziti, da ne bi stopila v kakšno luknjo in se poškodovala.

Seveda sem se na vsakih nekaj korakov razgledala po okolici, saj je bilo vreme res čudovito, brez oblaka ali meglice. V času ko ni pihal veter, pa je bilo še prav toplo. Hitro sem bila mimo odcepa za Mlinarsko sedlo, Dolgi hrbet, Skuto in malce naprej ter desno za Kogel. Ko sem prišla pod vznožje Skute in Slemena sem zaslišala piskanje. Obrnila sem se navzgor in nad snegom v skalah opazila dva gamsa. Prvi živi duši, ki sem ju videla ta dan. Očitno sta me imela za nevarno, saj gams s piskanjem skozi nos opozarja, da se bliža »nebodiga treba.«

Pred strmim vzponom sem nato palici pospravila v nahrbtnik, saj me je čakal težji del poti. Sonce je bilo vedno bolj vroče, bolj kot v dolini. Zrak se namreč zamenja, tako da je pozimi v gorah veliko topleje. Plezanje je bilo na začetku lahko, saj kline in vrvi obožujem. Problem pa je nastal, ko sem prišla tako visoko, da je bila vrv pod snegom. Da bi se obrnila, mi na misel ni prišlo! Le za trenutek sem se vsedla in pogledala Grintovec, nad katerim je ravno letelo letalo, videla pa sta se tudi Nanos in Snežnik...še vedno čudovito. Preko sms-a sem poslala pozdrave in odšla dalje. Ob tem si mislim, da bom umrla srečna, če bom umrla v gorah.

Ker poti nisem mogla nadaljevati po snegu, sem ga obšla. Spustila sem se nekaj metrov nižje, in v polkrogu na mokrih, krušljivih skalah, polnih peska, počasi, tudi po vseh štirih, a z izredno previdnostjo lezla dalje. Nekaj metrov pod mano je bil namreč 100 meterski prepad. Iz tiste doline se pride preko Gamsovega skreta. To je v Kamniških alpah najtežji oz. najnevarnejši nevarovan prehod. Zelo prepaden teren, a toliko lepši.

No, z nekaj adrenalina sem prišla na vrh Slemena, nato pa nazaj dol na Male pode. Tam je ponovno senčna stran, vse pa je bilo zmrznjeno in ledeno. Iz nahrbtnika sem vzela palice ter se počasi in previdno spuščala približno 20 min, da sem prišla s strmine in na sonce. Spet sem si vzela čas, ter se razgledala po okolici. Čudovito je, res božansko. Odšla sem do bivaka pod Skuto, kjer nisem mogla verjeti, da nisem srečala nikogar, kljub sledi v snegu. Le nekdo se je sprehajal po vrhu Kranjske rinke.

Domov bo treba, mi pride na misel, a zakaj, ko je tu vendar tako lepo?! Verjetno zato, da se spomladi spet vrnem sem gor, v objem gora, v vso to lepoto, ki je toliko ljudi ne bo nikoli videlo. Ob 13.30h sem šla v dolino po imenu Žmavčarji. Nekaj skal je bilo še po poti, pa šoder in pesek. Tudi trava je bila. Vedno sem tu videla gamse, nekajkrat tudi kozoroge. Kar prehitro pridem spet do ruševja in do hoste. Še zadnji pogled ta dan na vznožje Tuske gore in Brane, pa vmes Kotličev. Lepo, da bi jokala od sreče in veselja nad vso to lepoto. A z vsakim korakom sem se približevala vsakodnevni sivini, ki s sivino v gorah nima nič skupnega. Na žalost. Po osmih urah in pol hoje, nekaj čez 15. uro sem bila srečno pri avtu. Kot vedno sem še zmolila in zahvalila za srečno pot, v pričakovanju na ponovni vzpon pa se srečna odpeljala proti domu.

Barbara Vrhovnik Burja

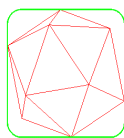
KAMNIŠKE PLANINE

Kamniške planine
te zame so edine,
gore so opasne,
zame res prekrasne.
Rada jih pogledam,
še raje jih potipam,
ko primem se za skalo
občutim radost pravo.
V njih je vsa modrina,
pozimi pa sivina,
srčna bolečina,
res je korenina.
Kamniške planine,
res, da so prav fine,
lepota njih ne mine,
čeprav so skale sive.
Res jih rada gledam,
še raje jih pošlatam,
saj kamniške planine,
zame so edine.

Barbara Vrhovnik Burja

PUST

»Imate kaj za pusta hrusta?« je bilo najpogostejše vprašanje maškar, ki so obiskovale domove v Krašnji. Zapeti so znale tudi veliko pesmic. Seveda smo jim z veseljem odprli vrata in jih nagradili, kajti komaj čakamo, da se tudi k nam vrne cvetoča pomlad.

M & P BURJA

ORODJARSTVO IN BRIZGANJE PLASTIKE d.o.o.

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 7234 515, 031 684 212

GLEDALIŠKA PREDSTAVA DAN OD-DIHA

Za nami je kar nekaj predstav, tako lahko že strnemo nekaj misli. Tokrat nam bodo o igri, vajah in občutkih pripovedovali igralci. Prihodnjič pa bodo še kaj povedali tisti, ki jih med predstavo ni na odru, so pa nepogrešljiv in zelo pomemben del igralske skupine.

KSENIJA CAPUDER: Tudi v letošnji sezoni sem se z veseljem ponovno pridružila igralski ekipi, kjer smo od oktobra na vajah pridno »vadili« tekst in se pripravljali na novo igro. Na vajah sem vedno znova uživala, se sprostita in nemalokrat iz srca nasmejala. V januarju smo bili pripravljani in prvič smo se predstavili pred številno domačo publiko. Vsak aplavz, smeh gledalcev, nam je dal vedno znova še večji zagon in obilo pozitivne energije, ki smo si jo v zaodrju delili, se spodbujali in dihalo drug z drugim. Zelo pa me veseli, da so se med nami spletle tudi pristne prijateljske vezi, ki nas povezujejo tudi izven odra. Upam in si z vsemi želim še naprej veliko odrskih in zaodrskih pripetljajev, dobrega sodelovanja, druženja, ki nas na nek način bogati, povezuje in izpopolnjuje.

MARINKA PERVINŠEK: Igrala sem že v šolskih predstavah in kasneje sem rada sodelovala v predstavah za odrasle. Zelo veliko in tudi napornih vaj je bilo za obe igri, ki smo jih igrali pred leti na prostem. V igralsko skupino me pritegne predvsem druženje, pa tudi to, da s tem naredim nekaj za svoj kraj in pomagam pri kulturi. Vloga kuharice, ki jo igram, je podobna tudi vlogi v mojem resničnem življenju. Pečem, kuham, strežem. Z obema vlogama, na odru in v življenju, sem zadovoljna.

BRIGITA ROŽIČ: Sodelovanje pri igri mi je bilo v veliko veselje. Prav »lušno« je bilo opazovati naš napredek z vaje v vajo. Pa toliko smeha je bilo, da smo domov odhajali dobre volje! Lepo je igrati v Krašnji. Opazili smo, da so si predstavo nekateri ogledali večkrat. Super je občutek, ko na predstavah »čakamo« odziv gledalcev.. Smeh in aplavz sprožita v zaodrju nepopisno veselje. Tako hitro pozabim, koliko treme je bilo pred začetkom predstave in koliko časa je bilo potrebnega, da smo igro postavili na oder. Najbolj pa mi vsako leto ostane v spominu gostovanje v Dolu pri Ljubljani. Zaradi vzdušja v dvorani in Marjanove pozornosti do nas. Zelo dobro se počutim med soigralci. Med nami so se stkale prave prijateljske vezi.

GREGA ROŽIČ: Na vajah smo se precej nasmejali na svoj pa tudi na tuj račun.

ROMAN PODMILŠAK: Velikokrat sem že stal na odru: na literarnih večerih, kot glasbenik ali igralec. Igrati v gledališki predstavi je nekaj posebnega. Ves tekst moraš imeti v glavi. V tej predstavi ga imam kar precej in nekateri deli stavkov se v tekstu tudi ponavljajo. Vloga Slavka Petriča, pomočnika ravnateljice vrtca, mi je všeč, ni pa prav nič podoben meni in mojemu karakterju. Pritegnili so me zapleti v zgodbi in humornost, ker imam rad komedije in v njih tudi najraje igram.

UROŠ CERAR: Sodelovanje v igri mi je v veselje. Igralska zasedba je super kot vedno! Na vajah se zelo nasmejimo. Res pa nam vzamejo vaje kar nekaj časa, ampak ko nas na nastopih publika nagradi s smehom in aplavzom... Takrat vidimo, da ta čas ni bil zaman in smo vsi prav veseli.

BRINA TIČ: Igranje v igri Dan oddiha je bilo zame nekaj novega, saj sem prvič igrala večjo vlogo z odraslimi. Vaje so bile velikokrat naporne, a vedno zabavne, zato mi je bilo sodelovanje s takšno skupino igralcev še bolj v veselje. Ker pa nas je bilo veliko, je bilo težko vskladiti vaje. A kot pravijo: »Vse se zmore, če se hoče.« Tako smo tudi mi hoteli in tudi zmogli pripraviti zabavno komedijo, v kateri pride do neverjetne zmešnjave. Na odru pa se lahko zgodi tudi kaj nepredvidljivega. Tako se je zgodilo meni v lhanu, ko sem morala priteči na oder in se zaradi gladkih tal nisem mogla ustaviti. Zaletela sem se v pult v recepciji. Bilo je smešno, mene pa je še nekaj dni bolelo.

MATIC DOLINŠEK: V komediji igram mornarja, ki se po šestih mesecih spet sreča s svojo ženo. Veselje pa se spremeni v nočno moro, ko mi receptorka v Potički pove, da je Janja že pri njih s svojim možem. Tako moram svoje razpoloženje na odru večkrat spreminjati od sreče in veselja do razočaranja in jeze. Ker so situacije na odru večkrat zelo smešne, se bojim, da se bom zasmejal ob nepravem času. Po predstavi pa me je moja nečakinja Ula resno opozorila, da se ne smem objemati na odru z Brigito, ki je poročena. Všeč mi je, da se ob resnem delu na vajah tudi sprostimo in da izkoristimo tudi druge možnosti, da smo skupaj.

ZDENKA ŠRAJ: Igra sama je zelo zabavna. V dobri uri se gledalci od srca nasmejejo izredno zanimivemu podajanju dogodkov. Najbolj srečna sem, kadar je dvorana polna gledalcev in ko vidim, kako uživajo ob tej zmešnjavi na odru. Igralci smo različnih starosti in poklicev. Povezuje nas predvsem ljubiteljsko igranje, smisel za humor in ne nazadnje druženje. Vsak od nas je nepogrešljiv, vsi smo pomembni. Med seboj se spoštujemo in smo prijateljski, če se kdo zmoti (opazimo le mi za odrom), se spodbujamo in dajemo drug drugemu korajžo. Brez strokovne vodje režiserke in tehničnega osebja pa tako ne bi bilo nič. Ponosna sem, da sem lahko članica te ekipe.

MARJAN LJUBIČ: S KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja sem začel sodelovati, ko me je družinska prijateljica Brigita Rožič povabila, da se jim pridružim. Že takoj na začetku sem dobil glavno vlogo, kar mi je bilo v čast, a hkrati je bil to zame tudi velik izziv. Razlog za to je, da sem po narodnosti Hrvat in čeprav mi govor ne dela težav, je v predstavah potrebno govoriti pravilno slovnično. Na začetku je bilo pri branju besedila slišati kar nekaj preveč poudarjenih I-jev in lahko si predstavljate, koliko solz smeha je bilo pretečenih na moj račun. No, ampak tudi to je za mano in letos sem z njimi odigral že tretjo predstavo. S soigralci se ne razume-

mo le na odru, ampak so me tudi v zaodru zelo lepo sprejeli. Postali smo prijatelji. Rad pa bi se zahvalil tudi vsem vaščanom Krašnje ter publiku iz drugih sosednjih vasi, saj nas vedno podprejo s svojim obiskom in bučnim aplavzom. Glede na to, da prihajam iz Dola pri Ljubljani, pa se lahko pohvalim, da so bili tudi Dolani navdušeni nad predstavami in z veseljem čakajo na nove.

KARLA ŠINKOVEC: Kako že pravimo upokojenci? Nimam časa! Za igro in igranje pa si vedno vzamem čas. Rada igram. Tokrat imam vlogo žene, ki ugotovi, da njen mož kar naenkrat ni več njen, ampak mož Janje Bohinc, znane pevke. Ja, zelo sem huda in ga podim po odru in tepem s torbico, kar povzroči pri gledalcih veliko smeha. Hčerka me je vprašala: »Mami, kaj pa tvoje noge, a te nič ne bolijo, ko tako hitro tečeš?«. Oh, kje pa! Ko igraš, pozabiš na vse! Res dober občutek je, ko gledalce nasmejiš. V skupini se odlično počutim. Smo kot eno in ni razlik med mladimi in nami starejšimi.

SIMONA PERVINŠEK: Od kar sem se preselila v Krašnjo, sem predstave KUD-a občudovala iz dvorane. V sezoni 2016 sem bila vesela povabila, da se jim pridružim v ekipi. Krasno vzdušje tako na vajah kot na odru in tudi druženje za odrom mi daje navdih in me navdaja z optimizmom, da v Krašnji delamo stvari z velikim srcem.

SLAVICA HRIBAR: Vloga mi je zelo všeč, ker tudi sama rada pomagam ljudem. Moja želja najstnice je bila, da bi postala babica. Tako se v vlogi lahko še bolj poistovetim z vlogo medicinske sestre. Mi je pa včasih na odru kar težko ostati resna, predvsem takrat, ko moram Romanu nadeti napeljavo za električni šok. Takrat ne smem pogledati Romanovega »mučeniškega« obraza. Vesela sem medsebojnega prijateljskega odnosa in tudi to, da smo v skupini enakovredni tudi upokojenci.

MARJANA LIPOVŠEK: Z vlogo profesorjeve žene, ki hoče tudi v starejših letih ugajati moškemu, pa čeprav mlajšim od nje, ne vidim z menoj nobene podobnosti. Vloga mi je sicer všeč, ni mi pa pisana na kožo. Med samo predstavo moram biti zelo skoncentrirana, da pravočasno vstopim na oder. Za odrom stojim in čakam na svoj vstop precej stran od drugih. To je kar težko, ker moram paziti na prave besede soigralcev. Zgodi se, da isto misel povedo drugače in če nisi zbran, bi čakal še kar za vrati, na odru pa bi bila tišina. Tudi med igranjem se lahko zmedeš, če ne slišiš v dvogovoru prave besede. Takrat je zelo pomembno število vaj in nastopov ter ponavljanj, da se znajdeš. Ker nisem rada tiho in sama, mi je všeč, da se družimo in se nasmejimo. V mojih letih moraš včasih že pomisliti tudi na demenco. Učenje na pamet, ponavljanje, koncentracija na odru in reagiranje ob pravem času pa so tisti, ki pomagajo, da te neljube starostne bolezni ne bi bilo.

TINKA SMRKOLJ: Z veseljem sem sprejela vlogo v igri Dan od-

diha. Spomnila sem se namreč na prijetne večere, ko so bile vaje za predstave na prostem. Ker sva z Zdenko v vlogi Ivanke, zelo radovedni in ne smeva ničesar zamuditi, kar se dogaja v počitniškem domu Potička, si kakšen prizor zaradi oddaljenosti predstavljava po svoje. Imava pa tudi posebno mesto na balkonu, kjer lahko opazujemo, kako gledalci sprejemajo predstavo. Vlogo Milene odigram doživeto takrat, ko nas občinstvo nagradi s smehom in ploskanjem. Posebno še, če nam med predstavo zaploska in se zasmeji Peter Militarov, režiser naših uspešnih predstav

Vesela sem, da lahko ob stavkih, ki so jih zapisali igralci, izpostavim nekaj besed, ki povezujejo prav vse: DRUŽENJE, PRIJATELJSTVO, VESELJE, SMEH, SODELOVANJE, DOBRA VOLJA. Je še kaj lepšega za naše medsebojne odnose? Jaz bi rekla še ODREKANJE, ČAS, POMOČ. Tudi to so lastnosti teh igralcev.

In kaj so o predstavi povedali gledalci?

VESNA ČEBULJ: Ker sem igro že nestrpnost pričakovala, sem si ogledala premierno predstavo. Pred predstavo smo vsi klepetali in si ogledovali dobro scensko opremljen oder, ki je že sam dal vedeti, da bo predstava zanimiva in razgibana. Ko so se ugasnile luči in prižgale le tiste, ki so osvetlile dogajanje na odru, smo vsi utihnili in nestrpnost čakali na začetek.

Že po nekaj minutah smo gledalci dobili občutek, da bo veliko zapletov in zaradi tega veliko smeha in nismo se zmotili, saj so se igralci zelo dobro vživeli v svoje vloge in jih sproščeno odigrali. Igra je bila zanimiva, ker so se dogodki zapletali in razpletali na neobičajne in humoristične načine in zaradi tega nas je prevzela. Gledalci smo bili ves čas osredotočeni na zgodbo in čutiti je bilo, da se dobro zabavamo. Dobro smo se nasmejali in smo se jim ob koncu igre zahvalili za prijeten večer z bučnim aplavzom.

Še enkrat čestitke vsem nastopajočim!

MOJCA AVBELJ KOROŠEC: Dobra ura sprostitve in popolnega oddiha. Tako sem doživela novo predstavo krašenskih igralcev z naslovom »Dan oddiha«. Užitek je občudovati strast do igre in pozitivno energijo, ki veje med igralsko zasedbo. Ko se je na odru počasi razpletala »zmešnjava« Počitniškega doma Potička, pa sem se že spraševala, kaj nam bodo pripravili v prihodnje.

Misli in komentarje zbrala **Vera Beguš**
Fotografije: **Lea Makovec, Drago Juteršek**

KARATE

21.1.17 so v Domžalah v klubu Sankukai pod vodstvom tehničnega mentorja Vlada Paradižnika opravili izpite :

- Niža in Nika Levec za Malo šolo
- Aljaž Čebulj za 8. in 7. kyu – beli pas
- Jaka Drobne in Max Žavbi za 5. kyu – rumeni pas

Romana Žavbi

ZIMA JE POKAZALA ZOBE

No, morda ne ravno vseh, bi lahko rekli malo za šalo, malo pa tudi zares, saj medtem, ko smo bili priča pravim zimskim temperataram vsaj v večjem delu doline, prepričljivejših snežnih padavin ni bilo. V sosednjih vaseh po okoliških hribih pa je bila vsaj nekaj dni prava zimska pravljica.

Zima je –kot drugi letni časi seveda povsem nepredvidljiva (spomnimo se lanske pomladi). Nanjo moramo biti dobro pripravljeni, to velja za vse nas, posebej pa za gasilce. V zimskem času po pogostosti intervencij izstopajo dimniški požari in pa prometne nezgode s predvsem materialno škodo. Primerna usposobljenost in seveda primerna opremljenost za posredovanje v hladnejših razmerah je seveda ključna. Na podlagi izkušenj in mnenja našega poveljnika lahko trdim, da je krašenjska gasilska enota za posredovanje v ledu in snegu solidno usposobljena, pri opremljenosti pa se najde še kar nekaj prostora za izboljšave in nadgradnjo obstoječih orodij. Kolikor je mogoče se trudimo, da bi nabor potrebne opreme razširili in za delo z njo usposobili čim več naših operativcev, seveda pa je nabava in obnovev opreme vezana na precej omejena sredstva, ki so nam na razpolago.

V času do tega pisanja, k sreči večjih intervencij kljub opisanim razmeram ni bilo. Zaradi občasne poledice so se dogajali manjši zdrsni vozil, obveščeni smo bili tudi o padcih krajanov na poledenelih pločnikih. Intervenirali smo ob izlivu vode v hiši in pri umiku vozila s ceste po manjšem zdrs. Zime pa seveda še ni konec, zato vas naprošamo, da redno preverjate stanje svojih kurilnih naprav ter dimnikov, ter da v primeru zimskih razmer tako doma kot na delu delujete preventivno in previdno.

Tradicionalno smo operativni gasilci sodelovali tudi pri varovanju pustne prireditve na Viru v organizaciji PS Striček. Lepo je bilo, tudi zaradi odsotnosti potreb po interveniranju.

Za PGD Krašnja Jure Jamšek

JUBILEJNO LETO JE PRED NAMI

Pričeli smo ga z letošnjim 90. rednim občnim zborom, ki je potekal 18. februarja v dvorani gasilskega doma v Krašnji. Občni zbor zahteva kar se izvedbe tiče svoj protokol, zato je v formalnem delu potekal kot po navadi. Skladno s statutom in dnevnim redom. Po sprejemu novih članov, katerih je bilo v letu 2016 kar deset, se je večer prevesil v neformalno druženje ob hrani in pijači, ki se je jubileju primerno zaključilo pozno zvečer.

Naj vas ob tej priložnosti povabimo še k proslavi, ki jo bomo organizirali ob omenjenem prazniku našega društva in sicer 17. junija letos. Prireditev bo predvidoma sestavljena iz formalne proslave z gasilsko parado, kulturnim programom in še čem (vsega vam ne izdamo), potem pa se bomo zavrteli na plesišču še z ansamblom Jureta Zajca, ki nas bo ob dobri hrani in pijači, za katero bomo poskrbeli gasilci, zabaval pozno v noč.

Za PGD Krašnja Jure Jamšek

Prostovoljno gasilsko društvo Krašnja

VABLJENI
na
GASILSKO VESELICO
in **PRAZNOVANJE**
90-LETNICE DRUŠTVA

V SOBOTO
17. 6. 2017

na igrišču ob
gasilskem domu v Krašnji.

Za zabavo bo poskrbel

ANSAMBL
JURETA ZAJCA

za bogat srečelov, hrano in
pijačo pa gasilci

Janez Hribar, s.p.

Pelechova 18
1235 Radomlje

Tel.: +386 01 7227 457

+386 051 357 700

e-mail: janez.hribar@siol.net

DEJAVNOSTI KO RK KRAŠNJA

December in januar sta meseca, ko imamo člani KORK Krašnja največ dela. Pred božično-novoletnimi prazniki smo obiskali 68 naših starostnikov, nekaj invalidov in bolnikov.

Denar za darila so prispevali poleg Občine Lukovica, Krajevne skupnosti Krašnja, ŠD Krašnja, OZRK Domžale, KORK Krašnja še naši stalni donatorji M&P Burja d.o.o., Krašnja 39, B Dent d.o.o., Krašnja 57a ter Marija Sušnik s.p. Krajno Brdo 11. Vsem se za razumevanje in pomoč najlepše zahvaljujemo.

Bori Štrukelj nam je pomagala pripraviti in skladiščiti darila. Draga in Marjan Pervinšek sta obiskala krajanje v Krašnji, Zdenka Šraj in jaz pa po okoliških vaseh. Za obisk pri Pavli Jeras in Petru Barliču pa nam je priskočil na pomoč tudi Franc Žavbi.

Andreja Novaka, urednika Informatorja, smo prosili, da je nekaj krajanov fotografiral. Zaradi pomanjkanja časa je obiskal le najbližje. Za fotografijo s Pavlo Jeras pa je poskrbela Marinka Žavbi, ki je bila takrat tudi z nami.

Na obiske pri naših krajanih imamo vsi lepe spomine. Povsod so nas pristrčno sprejeli in nas bili veseli. Prav lepo je bilo poklepetati z njimi. Za mnoge smo kar prehitro odšli. Največ naših starostnikov živi skupaj s katerim od svojih otrok in njegovo družino. Nekateri živijo sicer sami, a v bližini sorodnikov, ki jim lahko takoj nudijo pomoč.

Kmalu po novem letu smo začeli z zbiranjem krvodajalcev. Krvodajalska akcija je bila sredi januarja v Domžalah. Letos je bilo krvodajalcev nekoliko manj, ker so se v tistem času že začele viroze in prehladi, kar je nekaterim stalnim krvodajalcem preprečilo udeležbo. Šli smo skupaj z Blagovčani in se po končani akciji ustavili pri Gašperju na Prevojah na pozni topli malici.

Vsem krvodajalcem se zahvaljujem za njihovo udeležbo.

Za KORK Krašnja Boži Požar

GIBALNO POPOLDNE V VRTCU MEDO

Letošnja rdeča nit, ki ji sledimo v vrtcu, je gibanje. Poleg tega da se z otroki vsakodnevno razgibavamo v telovadnici, zunaj na igrišču in na sprehodih, smo se odločili, da zraven vključimo tudi starše.

Tako smo tudi roditeljske sestanke gibalno obarvali. Starši so skupaj z otroki prišli v vrtec oblečeni v športna oblačila in obutev. Najprej smo staršem podali nekaj splošnih informacij o samem delu v skupini ter informacij o gibanju, nato pa smo odšli vsi skupaj v telovadnico, kjer smo se ogreli z gibalnimi igrami, ki so bile tako za otroke kot tudi za starše izredno zabavne.

Razgibali smo se z vajami, ki so si jih domislili starši v dogovoru s svojimi otroki. Sledil je poligon. Bistvo vsega je bilo, da starši telovadijo tako kot otroci. Starši so brez težav in z velikim veseljem otrok premagovali različne ovire pri plezanju, plazenju, preskakanju ...

Po naporni vadbi smo se še raztegnili, da naslednji dan ne bi bilo »muskelfibra«.

Otroci so ob samem zaključku starše še malo pocrkjali z masažo z žogami, saj si zaslužijo sprostitev, ker tako lepo skrbijo zanje.

Urša Pogačar

SLOVO OD LETA 2016

V petek, 23. 12. 2016, smo se na PŠ Krašnja s prireditvijo poslovili od leta 2016. Tako vrtčevski otroci kot šolarji, so se predstavili z različnimi točkami: pevskimi, plesnimi, igralskimi ... Polni radosti v srcih smo si zaželeli zdravo in srečno leto 2017.

Helena Urbanija

ZIMSKO VESELJE

Zima, zima bela, v Krašnjo priletela, hribčke v sneg odel...

Ja, pa smo jo dočakali. Tisto »tapravo«, zasneženo in mrzlo, ki samo še čaka na otroke, da ji pritečejo v objem in jim lahko obarva lička in noske.

Učenci 1., 2., 3. in 5. razreda so se predajali zimskim radostim kar na šolskem igrišču. Spuščali so se po najimenitnejšem ledenem toboganu, ki ga nimajo v vsaki vasi. Svoje moči so pomerili v štafetnih igrah, se spuščali po klancu s svojimi vozili, padali, se pobirali in se predvsem veliko smejali in uživali.

Tanja Krevs

NA POTEPU

Učenci 2.c razreda, so bili na trodnevem taboru v domu Čebelica.

Prvi dan nas je pričakal dež, vendar smo se vseeno kar z dežniki odpravili v naravo, saj zato smo prišli.

Naslednji dan je izza oblakov pokukalo sonce in nas grelo na pohodu. Pot nas je vodila skozi vas Čatež, kjer smo stopili na učno gozdno pot. V gozdu smo si ogledali posebna drevesa, jazbino, bodiko in stari panj. Izvedeli smo mnogo zanimivega o rastlinah in živalih pozimi. Na poti smo si privoščili zdravo malico s kislim zeljem. Veliko skrivnosti o teh krajih smo izvedeli v legendi o škrtu Čatežu in hudobnem velikanu.

Tudi v domu je bilo veliko zanimivih dejavnosti. Utrdili in nadgradili smo znanje o čebelah, mikroskopirali, sestavljali hiške iz lesenih gradnikov in streljali z lokom.

Noč ima svojo moč... temu delu dneva pa sta pripadala nočni pohod s svetilkami in škrtkov ples. Imeli smo se lepo.

Tanja Krevs

PRVE RIME

Tretješolci PŠ Krašnja so na dan pred zasluženimi zimskimi počitnicami pisali svoje prve verze po zgledu hrvaškega pesnika Gustava Krkleca. V pesmi z naslovom Prvi sneg nam pesnik z besedami slika snežno belo pokrajino, učenci pa so skušali opisati črn in mavričen svet, kot ga zna pričarati samo čarovnica Vilma.

Eva Klopčič: Črna pesem

Vse je črno. Vse je črno.
Črna postelja v črni hiši,
Črna miza, črni stoli,
Črna skleda in pokrovi.
V črni hiši vse je črno.

Lea Hrovat: Mavrična pesem

Vse je mavrično. Vse je mavrično.
Mavrična reka, mavričen breg.
Cel dan, cel večer se mavrično
vsipa tihi prvi sneg.

POHOD Z LUČKAMI NA LIMBARSKO GORO

Športno društvo Krašnja že kar nekaj let praznični božični večer na Štefanovo namenja organizaciji »Pohoda z lučkami na Limbarsko goro.« Tudi lanski, zadnji ponedeljek v letu ni bilo nič drugače.

Ob 17. uri se nas je pred gostinskim lokalom Bar pod lipo v Krašnji zbralo zelo veliko pohodnikov, precej več kot kdajkoli poprej. Nekaj je bilo krajanov, nekaj od drugod, predvsem tistih, ki se družijo pri organiziranih funkcionalnih vadbah v društvu, tudi tokrat pa smo se še posebej razveselili obiska naših dolgoletnih prijateljev – planincev iz PS Kamnje v Vipavski dolini. Pripotovalo jih je kar štirinajst. Pred odhodom na pot je bilo tako v dolgi strnjeni koloni moč prešteti kar petdeset pohodnikov, ki so bili opremljeni, kot je bilo naročeno. S čelnimi lučkami, pohodnimi palicami, primerno obutvijo in garderobo ter z nahrbtniki. Prav vsi, veselo razpoloženi, tudi zaradi izjemno lepega in dokaj hladnega večera, smo prve korake pohoda po vasi naredili okoli 17.15 ure, dogovorjeni, da bomo cilj – Limbarsko goro dosegli s primernim tempom v uri in četrt.

Najprej smo pri AP prečkali magistralno cesto, nakar smo po intervencijski poti ob AC in ob potoku Radomlje že zelo kmalu prišli do Podvožja, do ceste, ki vodi v smeri Negastrna in Moravč.

Iz minute v minuto je postajalo temneje. Ko smo po nekaj 100 m hoje po omenjeni cesti zavili v gozd, na pot, ki v zadnjih nekaj letih ni več označena s planinskimi markacijami, je postalo še temneje in brez pomoči lučk bi bili koraki lahko negotovi in nevarni za kakšno neljubo poškodbo. Ker pa se oko dokaj hitro privadi tudi na takšne okoliščine in ko ti pri tem pomaga tudi jasno nebo, polno zvezd in svetla luna, se ti zazdi, da se bo zdaj, zdaj zopet zdanilo, čeprav se je dan komaj dobro prevesil v noč.

V dolgi, strnjeni koloni smo, tako kot smo bili dogovorjeni, varno premagovali naš vzpon. Sem ter tja se je zaslišal vrisk ali nekoliko glasnejši medsebojni pogovori, smeh,..... Ker večino poti proti vrhu tvorijo številni zamiki in ovinki, s pogledi nazaj nikakor ni bilo možno opazovati številnih lučk pohodnikov. Ko pa smo prispeli do večje travne jase, kjer je bila kolona v celoti pregledna, pa se je dalo opaziti, predvsem pa uživati zaradi prečudovitega kontrasta številnih lučk, ki so nam pomagale razsvetljevati pot.

Kot smo načrtovali! Natanko po predvidenem času smo prispeli do cilja. V gostilni Urankar je bilo vse pripravljeno, kot je bilo dogovorjeno. Posedli smo se za mize, si naročili pijačo in že zelo kmalu smo bili deležni tudi obilne večerje. Potem pa glas harmonike, ki je tokrat razveseljevala po »vipavskih notah« izpod prstov mladega harmonikarja iz vrst prijateljev iz Kamenj. Ni trajalo dolgo, da smo se med seboj prav vsi spoznali, nazdravljali, klepetali in se veselili tega lepega prazničnega trenutka.

Kot se za prijateljska srečanja z gosti spodobi, smo izmenjaje navzočim namenili nekaj pozdravnih besed in voščil. Pri tem sta se mi pridružila – ustanovitelj PS Kamnje in dolgoletni predsednik Anton Kreševac, ki je pred kratkim praznoval okroglih osem desetletij življenja, zakar si je od vseh zbranih zaslužil dolg in gromek aplavz. Vse navzoče pa je pozdravil tudi sedanji predsednik Kamenjcev – Joško Vodopivec.

Prijetno in prijateljsko vzdušje se je nadaljevalo vse do 22.30 ure, ko smo se po predhodnem dogovoru za odhod v dolino zbrali še na stopnišču pred cerkvijo, kjer smo se za spomin na ta prijeten pohod in druženje fotografirali.

Sledil je povratek v Krašnjo. Noč je bila jasna in videlo se je daleč naokoli. Zares, občutki so bili praznični!

Ob povratku domov je bilo veselo, a vseeno nismo pozabili na varen korak. Spet so zasvetile lučke in po nekoliko spremenjeni trasi poti smo okoli 23.30 ure varno in zadovoljni zaključili pohod in druženje.

Voščil in lepih želja drug drugemu ni manjkalo. Številni od prisotnih, predvsem tisti, ki so se tokrat prvič podali na ta pohod, so zagotovo z veseljem ugotovili in sklenili, da se bodo tudi prihodnjič radi vrnili.

Prav je, da se ob tej priložnosti lepo zahvalim vsem, ki smo skupaj preživeli ta praznični pohod in druženje. Iskrena zahvala gre tudi prijateljem iz PS Kamnje za ponovni obisk in za darovani prispevek za društveni mošnjiček. Hvala pa tudi gostilni Urankar na Limbarski gori za gostoljubje, za obilno in okusno večerjo in tudi za odpis dela stroškov gostinskih uslug v korist društvenega mošnjička, ki ga ŠD Krašnja v letu 2017 namenja za potrebe in veselje naših najmlajših v šoli in vrtcu v Krašnji.

Prav pa je tudi, da ob tej priložnosti k enakemu veselju in prijetnemu druženju ob priliki naslednjega pohoda povabim tudi vse tiste, ki boste želeli del prazničnega veselja podkrepiti tudi s tem srečanjem. Zopet na Štefanovo v letu 2017. Takrat bo torek, 26. 12. 2017!

Marjan Štrukelj

MOŠNJIČEK NI VEČ PRAZEN

Športno društvo Krašnja je v program aktivnosti za leto 2017 že petnajstič zapisalo čisto posebno nalogo, ki ni namenjena športu in rekreaciji, ampak je namenjena dobrotelosti. Njen namen v tem letu pa je, da bi skušali zbrati čimveč prostovoljnih prispevkov, s katerimi želimo razveseliti naše najmlajše v OŠ in v Vrtcu Medo v Krašnji.

V preteklosti smo za najrazličnejše namene zbrali že 9.693,44 € prostovoljnih prispevkov, ki smo jih s predhodnimi odločitvami, komu podariti celoletni znesek, porazdelili v najrazličnejše namene. Za ostarele, za otroke, za ljudi, ki so jih prizadele naravne in druge nepredvidljive nesreče, za obdarovanja itd. Vsakega najmanjšega prispevka smo bili zelo veseli. V preteklosti so bili odzivi različni in tudi zbrani zneski precej različni.

Za isti namen smo naš mošnjiček »odvezali« že leti 2009 in 2013. Torej bo letošnje leto že tretje leto, ko bomo skušali kar najbolj razveseliti naše najmlajše. Za kaj bodo zbrani denar porabili, bodo odločili sami. Najprž pa za splošno dobro v smislu materialnih pridobitev ali pa za veselje na kakšnem izletu, dogodku,.... odvisno pa bo tudi od tega, koliko prostovoljnih prispevkov se bo v mošnjičku zbralo.

Seveda si želimo, da bi bila vsota vredna naših pričakovanj.

Res je! Letošnji mošnjiček ni več prazen, kajti povabilo k sodelovanju so izdatno nagradili naši prijatelji – planinci iz PS Kamnje ob priliki srečanja, ko smo se z lučkami podali na Limbarsko goro. Njim pa se je priključila tudi gostilna Urankar iz Limbarske gore, ki je tudi ob tej priliki prispevala izdaten znesek v obliki popusta pri plačilu gostinskih uslug, ki bi jih sicer v nasprotnem primeru moralo plačati naše društvo, kot gostitelj in delni participer nastalih stroškov.

TO PA POMENI, DA JE V MOŠNJIČKU TRENUTNO ZBRANIH 235,00 € PROSTOVOLJNIH PRISPEVKOV.

Omenjenim darovalcem se iskreno zahvaljujemo!

Večkrat smo že omenili, da bomo prostovoljne prispevke v ta namen zbirali na različne načine in sicer:

- z neposrednimi donacijami volačil v društveni pisarni, ki je odprta vsak ponedeljek med 19. in 20. uro;
- z nakazili na TRR in na naslov
Športno društvo Krašnja
Krašnja 14, 1225 Lukovica
številka TRR je: 0230 2001 6496 319
z obveznim pripisom »ZA MOŠNJIČEK 2017«;
- s prostovoljnimi prispevki na prireditvah in ostalih društvenih srečanjih;
- z dopisnimi licitacijami za športne rekvizite in opremo, ki nam jo bodo v ta namen poklonili znani slovenski športniki;
- s prodajo najrazličnejših daril posameznih izdelovalcev ali avtorjev;

Prav slednja omenjena možnost je pred kratkim »obrodila sad!« Kot nam je povedal, z velikim veseljem! To ni nihče drug, kot izjemni pisatelj IVAN SIVEC, ki zelo rad prebira naš časopis in se je v preteklosti že »odrezal« s svojim prispevkom v obliki podarjenih avtorskih knjig. Tudi tokrat jih je podaril kar zajeten kupček, vsebinsko izbranih tako, da bodo všeč otrokom in odraslim bralcem. Če jih bomo oddali oz. prodali, bo naš mošnjiček bogatejši za kar 75,00 €. Njihova tržna vrednost pa je seveda še precej, precej višja od te, ki jo je za sodelujoče v dober namen predlagal gospod Ivan Sivec.

V društveni pisarni vas čakajo knjižice in knjige z naslednjimi naslovi:

- pravljici Palček Volanček in Palček Zalivalček;
- in knjige z naslovi: Planinska roža, Pege na soncu, Zakle ta bajta, Hišica v cvetju in Izgubljeni Prešeren.

Vse knjige so opremljene z originalnim avtogramom avtorja! Njihova cena pa je simbolična. Le 5,00 oz. 10,00 €!

To je zaenkrat vse. V upanju, da bomo do prihodnjih mošnjiček lepo obogatili, naj vas še enkrat pristrčno povabimo k sodelovanju. In že v naprej hvala za vaše razumevanje.

Marjan Štrukelj

TRADICIONALNI ZIMSKI POHOD GOLČAJ - ŠPILK

V nedeljo 22. 01. 2017 je skupina planincev PD Blagovica pod vodstvom Mira Podbelška organizirala že 24. tradicionalni zimski pohod Golčaj – Špilka. Okrog 50 pohodnikov se je med 7. in 8. uro v manjših skupinah odpravilo iz Blagovice. Ob prijavi je vsak dobil kontrolni list na katerem je moral zbrati 4 žige (Blagovica, Dolina, Lipovec in Špilka). Za priznan pohod morata biti odtisnjena vsaj dva žiga. Kot je razvidno iz razpisa, pohod traja 6 do 7 ur in je kondicijsko zahteven.

Po nekaj letih je narava poskrbela, da je pohod potekal v pravih zimskih razmerah. Nizke temperature, termometer je ob 8. uri zjutraj kazal -7 stopinj, jasno vreme in pred dnevi zapadli sneg, so pričarali pravo zimsko vzdušje.

Na pot sem se odpravil zadnji in zagrizel v strm klanec proti vrhu Golčaja. Malo pred vasjo Borje sem ujel in prehitel prvo skupino pohodnikov, na pobočju proti Dolinam pa še dve.

Prvi žig sem odtisnil v domačiji Baloh na Dolinah, kjer so pohodnikom prijazno odprli vrata. V veliki sobi, kjer je bila nekdanj gostilna, je že bila večja skupina pohodnikov. Mize so bile obložene s sveže pečenim pecivom, gospodinja pa je točila čaj in sadjevec. Sedel sem na klop ob krušni peči, si privezal dušo, preoblekel, izmenjal nekaj besed s sošolko iz osnovne šole, odtisnil kontrolni žig in odhitel proti Trojanam ter naprej proti planini Lipovec.

Cesta, ki se vije ob potoku skozi gozd in se počasi vzpenja, je bila lepo zasnežena, kakor tudi smreke ob cesti, skozi katere so se prebijali sončni žarki. Globoko tišino je občasno zmotilo čebljanje sinic v vejah dreves.

Na Lipovcu sem dohitel sovaščane, pohodnike iz Rafolč, ki so bili navdušeni nad zimsko idilo. Ženski del ekipe je poiskal primeren prostor, kamor se je bilo mogoče vnesti in za kratek čas sprostiti utrujene noge. Odtisnil sem drugi žig in jo mahnil proti Špiljku, kjer je bil uradni cilj pohoda.

V dolini je odbilo poldan. V bivaku na najvišjem vrhu Občine Lukovica je Miro pobiral kontrolne liste, da bo lahko doma dopolnil evidenco dosedanjih 24 pohodov. Pred spustom v dolino sem naredil nekaj fotografij pohodnikov, ki so bili v tem času na cilju.

Steza iz Gabrja proti Blagovici večinoma poteka po senošetih in gozdnih poteh. Ker je pobočje obrnjeno proti jugu, je sonce, kljub temperaturam pod lediščem, že načelo sneg, zato so bili nekateri deli poti tudi poledeneli, kar je od pohodnikov zahtevalo nekaj več pozornosti. Malo pred 13. uro sem se vrnil na izhodišče v Blagovici.

Tomaž Andrejka

15. SEZONA ŠRAUFOVEGA POHODA NA LIMBARSKO GORO

Pa smo zakoračili v leto 2017. Bo enako kot lani, si bomo lahko kaj več privoščili, bomo zdravi ... Nekateri smo si obljubili, da ne bomo več toliko zahajali pred ... hladilnik in ga po nepotrebnem praznili. Hja, jaz grem samo mimo pa se samodejno prižge luč v hladilniku in sem spet par gramov težji. Aktualne bodo spet razne shuševalni tretmaji, tablete, razni čaji, sadeži .. Najboljša je francoska shuševalna reforma »M'NŽRI«.

V petnajsti sezoni smo skupno opravili 734 pohodov. Opravilo jih je 49 pohodnikov, in sicer 26 žensk in 23 moških. Zanimivo je tudi, da je tudi enaka razlika med pohodniki, ki so opravili več pohodov od enega in tistimi, ki imajo pohod samo enkrat. Ja 26:23 v korist pohodnikov z več pohodi. Skupaj smo opravili tako 29,259 pohodov.

Pohodniki v zadnji tretjini pa so :

ZAKRAJŠEK Franc 55, ANDREJKA Tomaž 30, ŠTRUKELJ Marjan 26, NOVAK Špela 22, NOVAK Andrej in AVBELJ Brigita 20, ZAKRAJŠEK Boštjan in ŠTRUKELJ Bori 9, ANTONIN Vera in ANDREJKA Mira 7, ČEBULJ Janez 5, URANKAR MLAKAR Petra 4, TIČ Darko in BEGUŠ TIČ Mojca 3, ŠINKOVEC Martin in Ličen Ivica 2, po en pohod pa so opravili URANKAR Milena, URANKAR Vinko, TIČ Brina, CERAR Uroš, ZAKRAJŠEK Marinka, LIČEN Evgen, URANKAR Pavel, URANKAR Ivanka, ARIAS Patricija, NOVAK Andrej ml., LIKOVIČ Zdravko in HRIBAR Vesna.

Končni rezultati pohodnikov in njihovi pohodi v petnajsti sezoni pa so sledeči :

ZAKRAJŠEK Franc 161, ANDREJKA Tomaž 110, ŠTRUKELJ Marjan 92, NOVAK Andrej 75, AVBELJ Brigita 59, NOVAK Špela 51, ANTONIN Vera 27, ANDREJKA Mira 23, ZAKRAJŠEK Boštjan in TIČ Darko 17, ČEBULJ Janez 14, ŠTRUKELJ Bori 12, BEGUŠ TIČ Mojca 9, ČEBULJ Ana 6, URANKAR MLAKAR Petra in ČEBULJ Maruša 5, ŠINKOVEC Martin in URANKAR Milena 4 po tri pohode so opravili

LIČEN Ivica, URANKAR Vinko in ŽAVBI Marinka, dva pohoda TIČ Brina, CERAR Uroš, ZAKRAJŠEK Marinka, KLEMENC Erik in KOROŠEC Valter, po en pohod pa so opravili LIČEN Evgen, URANKAR Pavel, URANKAR Ivanka, ARIAS Patricija, NOVAK Andrej ml., LIKOVIČ Zdravko, HRIBAR Vesna, TIČ Jernej, MOČNIK ŽAVBI Romana, ČEBULJ Neža, ČEBULJ Jure, ČEBULJ Polonca, ČEBULJ Aljaž, TIČ Iza, MLAKAR Iris Lucija, DROBNE Jaka, DROBNE Anka, ŽAVBI Max, ŽAVBI Ula, ŽAVBI Franci, PERVINŠEK Robert, ANDREJKA Vladimir, KOGOVŠEK Patricija in KOGOVŠEK Zarja.

Kot lahko vidimo, je normo za priznanje osvojilo šest pohodnikov. ČESTITAMO !

S končanjem petnajste sezone se tako spet pričinja nova in to šestnajsta. Ne pozabite tudi, da se v mesecu marcu zaključi tudi akcija HOJA, TEK, KOLESARJENJE – Moja rekreacija ! Kartončke le teh lahko oddate v društveni pisarni.

Lepo se imejte še naprej in čim več rekreacije v letu 2017.

Boštjan Zakrajšek

INFORMATIVNE DROBTINICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

LETOŠNJI REDNI LETNI OBČNI ZBOR ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA BO V SOBOTO, 25. MARCA OB 19. URI V PROSTORIH GASILSKEGA DOMA V KRAŠNJI.

Občni zbor bo, kot vedno, namenjen povabilu vsem članom društva in nekaterim vabljenim gostom, ki jih bomo seznanili z vsemi aktualnimi dogodki, ki so zaznamovali društveno delo v letu 2016. Navzoči pa bodo seznanjeni in s predlogi ter sklepi sprejeli tudi programske naloge za leto 2017.

Kot vedno, bodo na občnem zboru lahko člani s plačilom članarine tudi podaljšali status članstva za leto 2017.

Na občni zbor bodo vabljeni tudi vsi tisti, ki so v letu 2016 iz najrazličnejših vzrokov pozabili ali spregledali poravnati društveno članarino za leto 2016.

Po končanem zasedanju občnega zbora pa bo društvo pripravilo tudi skromno zakusko.

Javnost smo s svojim programom dela, predvsem pa s pogoštimi povabili k najrazličnejšim sodelovanju večkrat in tekoče seznanjali v časopisu Informator.

Najpogostejša povabila so se nanašala na možnosti vključitve članov in krajanov k aktivni vadbi v organiziranih programih, kot so vadba aerobike, fizioterapevtska vadba in funkcionalna vadb. Vse te vadb v telovadnici OŠ v Krašnji še potekajo, a se bodo z mesecem aprilom zaključile. V mesecu maju bo organizirana le še funkcionalna vadba, ki je glede množičnosti daleč najbolj obiskana. Nadaljevanja vadb v tem letu pa se bodo začela v mesecu

septembru oz. oktobru. Vsekakor bo to ponovno lepa priložnost, da del svojega prostega časa, predvsem pa skrbi za vzdrževanje in nadgradnjo telesne pripravljenosti izkoristite in se vadbam tudi priključite.

Druga najbolj množična, a iz leta v leto manj, je društvena akcija, s katero vas vabimo k pohodom na Limbarsko goro in k vpisu ter evidentiranju vpisnih listkov, ki jih bomo že petnajsto sezono oddajali v velik leseni gojzar v gostilni Urankar. Ta akcija bo tudi tokrat trajala od 1. marca t.l., do 28. februarja 2017. Če boste pridni pohodniki in če boste izpolnili zahtevane društvene norme, ki nikakor niso tekmovalnega značaja, bomo prav vse sodelujoče z veseljem, kot v preteklosti nagradili z posebnimi spominskimi medaljami, ki pa so vseeno veliko manj vredne kot to, da si boste tudi s pridno hojo lahko zagotovili bolj zdrav način življenja in si izboljšali telesno pripravljenost. Nikakor pa ne smemo pozabiti tudi na zelo pomemben dejavnik tovrstnih aktivnosti. To je družabnost!

Tretja akcija, ki jo bo tudi v tem letu ŠD Krašnja ponudilo svojim članom in krajanom je akcija HOJA – TEK – KOLESARJENJE – MOJA REKREACIJA. S to akcijo, ki bo v tem letu organizirana že tretjič, društvo želi, da bi si z individualnimi, družinskimi ali drugimi skupinskimi aktivnostmi, s hojo, tekom ali kolesarjenjem, člani in krajanji skušali miselno in dejavno obogatiti pomen rednih športnih aktivnosti ter pri tem le te terminsko in časovno evidentirati. V ta namen je društvo pripravilo posebne evidenčne knjižice z navodili, ki jih je možno dobiti v društveni pisarni. Tudi ta akcija bo trajala od 1. marca t.l. do 28. februarja 2017. Najbolj dejavni, oz. vsi tisti, ki bodo izpolnili društveni kriterij, bodo tudi nagradjeni s posebnimi spominskimi medaljami.

Resnično je škoda, to vemo, da je med našimi člani in krajanji še zelo veliko pridnih in zelo aktivnih rekreativcev, ki pogosto aktivnosti namenjajo hoji, teku in kolesarjenju, a jih tovrstno povabilo društva ne zanima. Še vedno upamo, predvsem pa si želimo, da bi bilo ŠD Krašnja resnično nekakšno središče in zbirališče vseh tistih v naši lokalni skupnosti in med člani, ki športni rekreaciji že ali pa nameravajo posvečati večji pomen in pozornost, ne glede na starostno strukturo.

Še posebno zaskrbljujoče stanje opazimo pri interesih najmlajših in mladih.

Ob tej priložnosti bi vas radi seznanili še z dvema prihajajočima dogodkoma, ki sta terminsko še nekoliko oddaljena, a vseeno se nam zdi pomembno, da vas z vabilom že seznanimo.

LETOŠNJI 21. ŠRUF OV SPOMINSKI POHOD BO V SOBOTO, 13. MAJA

Če si za to priložnost v društvu želimo kaj posebno pomembnega, je to zagotovo vreme, ki nas je kar dve predhodni leti močno pustilo na cedilu. Logično je pričakovati, če bo letošnja prireditvena sobota vremensko drugačna – lepša in za hojo prijaznejša, se za precej večji obisk pohodnikov ni bati. Sicer pa pri sami organizaciji pohoda in spremljajočih dogodkov naj ne bi prišlo do bistvenih sprememb.

20. JUBILEJNI POHOD K PRIJATEJEM NA MALO GORO

Prav to leto mineva deset let, ko smo se v ŠD Krašnja odločili za izlet v Vipavsko dolino, predvsem z namenom, da opravimo pohod na, do takrat večini nam še nepoznano Malo goro, ki se nahaja nad vasjo Kamnje in pod nekaj višjim Čavnom.

Spomini, kako lepo smo bili sprejeti in vodeni od članov tamkajšnje Planinske sekcije, ne morejo zbledeti. Ta dan, ko smo bili prvič skupaj, je bilo začutiti, da smo si z obiskom vasi Kamnje in Male gore ne le polepšali ta izletniški dan, temveč, da smo si skoraj zagotovo našli tudi prijatelje, ki so vredni več, kot le enega samcatega obiska. Zgodilo se je in tudi dokazano je bilo, da so obojestranske misli in hotenja povsem enaka.

Ni minilo veliko časa, ko smo se v naši dolini Črnega grabna, natančneje z zbornim mestom na Gradiškem jezeru na naše povabilo ponovno srečali in kasneje opravili pohod do Limbarske gore in v Krašnjo. To je bil še eden od nepozabnih dni našega prijateljevanja.

Tudi Kamenjci in njihovi pridni planinci so se že pred dvajsetimi leti odločili in takrat pripravili prvi javni pohod na Malo goro. Takrat za ta pohod še nismo slišali in tudi ne vedeli. Ko pa smo začeli prijateljsko sodelovati, pa od takrat dalje ni minilo leto, da se nas ne bi vsaj nekaj tega pohoda tudi udeležilo. Nekajkrat smo tja odpotovali zelo množično in prav nikoli se nismo vrnili domov, da ne bi potrdili vedno ponavljajočega se veselja.

S Kamenjci se skoraj vsako leto srečamo tudi pri nas. Največkrat na Pohodu z lučkami na Limbarsko goro, nekajkrat pa so nas obiskali tudi na dan Šraufovega spominskega pohoda, ki so ga z veseljem tudi opravili.

Tega prijetnega in vrednega prijateljstva nikakor ne želimo prekiniti, zato se bomo tudi letos udeležili njihovega 20. jubilejnega pohoda na Malo goro, ki bo na velikonočni ponedeljek, 17. aprila.

Upamo in želimo si, da bi ta dan v Kamnje odpotovalo čim več naših članov in krajanov ter ostalih naših prijateljev in simpatizerjev društva. Pravočasno bomo pripravili informativni letak z vsemi najpomembnejšimi informacijami glede prijav.

Kako bomo odpotovali, še ne vemo. Zagotovo pa že vemo, da bo vzdušje spet lepo in prijateljsko druženje še eden od lepih spominov.

NADALJNA IZDAJA INFORMATORJA JE BILA VPRAŠLJIVA

Bralce Informatorja smo v preteklosti velikokrat seznanili, koliko truda in razumevanja pa tudi ljubiteljske ustvarjalnosti ter skrbi za zagotavljanje stroškov fotokopiranja je potrebno, da ta naš krajevni časopis pride v roke vsem, ki ga radi berejo.

Prav je, da ob tej priložnosti še enkrat omenimo, da so vse do nedavnega povsem brezplačno za prelom posameznih izdaj časo-

pisa skrbeli v podjetju Citadela v Ljubljani, kjer je za odprtje vrat in nadvse ugoden dogovor z omenjenim podjetjem že pred več leti poskrbel naš krajan in član društva Peter Dragar ml., ki se je skupaj s sodelavko Barbaro Čebular za vsako posamezno izdajo časopisa strokovno potrudil, da smo bili v Krašnji bogatejši tudi za branje naših najzanimivejših lokalnih novic.

Žal so v tem podjetju prešli k reorganizaciji dela, s tem pa tudi k zmanjšanemu številu zaposlenih, med katerimi je bila tudi omenjena gospa Barbara, ki je zadnjo številko Informatorja uredila v mesecu oktobru lani. Peter pa kasneje še praznično številko.

Nadaljevanje sodelovanja ni bilo možno, kar smo morali sprejeti z razumevanjem in tudi z največjo zahvalo podjetju Citadela za dolgo preteklost sodelovanja, s tem pa tudi za velik prihranek stroškov, ki bi najbrž pomenili tudi to, da Informatorja sploh ne bi bilo.

»Kaj sedaj?« je bilo naše zaskrbljujoče vprašanje. Zavedali smo se, da smo v ŠD Krašnja s prostovoljnimi prispevki za koledarje le teh prejeli skoraj dovolj za plačila izjemno ugodnih fotokopiranih časopisov v Papirnici Lipa v Preserjeh pri Radomljah, kar bi nam nemoteno zagotavljalo štiri do pet izdaj časopisa tudi v tem letu. Ker pa so izvedbe prelomov po naročilih, torej, v primerjavi z ugodnostmi, ki so jih do sedaj opravljali v Ljubljani, dokaj dragi, bi nam kaj hitro postalo jasno, da se je ta zgodba, po dolgih letih, žal, morala zaključiti.

Peter je v prostor v časopisu, ki ga je pripravil, napisal tudi oglas, da ŠD Krašnja išče nekoga, ki bi bil pripravljen to storitev opravljati povsem ljubiteljsko. Klicev ni bilo in iz dneva v dan smo bili bližje odločitvi, da z izdajanjem časopisa zaključimo. K sreči, ko smo že razmišljali, da bi vse akterje dopisniškega in ostalega dela za časopis obvestili, naj prispevkov za prvo letošnjo številko ne pripravljajo, pa nas je skoraj nenadejano »obiskala sreča.« Prav v Krašnji! Po naključju smo izvedeli, da je s tovrstnimi grafičnimi deli strokovno in zelo dobro podkovan Gašper Korošec, ki smo ga seveda takoj vprašali za možnost ljubiteljskega sodelovanja. Brez premišljevanja se je odločil: »Seveda! Prav rad in z velikim veseljem! Če bi ta oglas prebral, me ne bi bilo potrebno klicati, oglasil in ponudil bi se sam.«

To pomeni, da je ta Informator, ki ste ga prejeli v veliki meri pripravljen in urejen že s pomočjo Gašperja Korošec.

ZAHVALA ŠPORTNEGA DRUŠTVA ZA PROSTOVOLJNE PRISPEVKE

Nekaj bistvenih omemb glede pomembnosti zbiranja prostovoljnih prispevkov za koledarje za leto 2017 je možno prepoznati že iz prispevka, ki govori o njihovem primarnem namenu, ko govorimo o časopisu Informator.

Društvo je tudi v času minulih božično-novoletnih praznikov, prav s tem namenom nadaljevalo s to tradicijo. S pomočjo številnih aktivistov smo v tem času obiskali okoli 220 gospodinjstev v vseh vaseh KS Krašnja in po tradiciji tudi vasi Negastrn in Vinje. Obiskali pa smo tudi nekatera gospodinjstva tistih naših članov, ki domujejo izven naše KS. Tokrat pa se je prvič zgodilo, da nismo obiskali vasi Trnjava. Pa ne, da bi bilo kaj narobe, ampak zavedajoči se, da v tej vasi tudi deluje pridno in delovno društvo, katerega člani se morajo, enako kot mi, v dobršni meri, med ostalim, zanašati tudi na podobna razumevanja svojih vaščanov.

Dolžni smo se zahvaliti prav vsem, ki ste naš obisk in voščila sprejeli z razumevanjem. Še posebej iskreno pa se zahvaljujemo za vsak prostovoljni prispevek posebej. **Skupaj je bilo zbranih 2.409,00 €.**

ŠD je za pripravo koledarjev in skromnih daril v obliki »manjših brisač« namenilo natanko **921,10 €**. Izračun ostanka je pokazal, da bomo za namen izdajanja Informatorja v tem letu lahko porabili

1.487,90 € prostovoljnih prispevkov, vključno s prodajo cca 400 kos. časopisov pa skoraj **1.900,00 €**. Skupni znesek pomeni **cca 85%** potrebnih sredstev, ki bodo v celoti namenjena za naročila fotokopiranj. Predvideno negativno razliko v višini cca 15% pa bomo skušali nadomestiti s prispevkom KS in nekaterimi ostalimi donatorji.

Še enkrat prav vsem, iskrena hvala. Tudi vsem aktivistom, ki so si vzeli čas za dobro nas vseh.

Zagotovo obstaja še veliko možnosti, da bi bil Informator v prihodnosti vsebinsko še bogatejši, zato bomo zelo veseli vsakega prispevka. Še posebno tistih prispevkov, ki bi nam jih posredovali tudi še kateri drugi dopisniki iz vseh vasi naše Krajevne skupnosti.

Če boste prislunili našemu povabilu, potem nam prispevke pošljite na naslov: **za.informator@gmail.com**. **Za vse dodatne informacije pa lahko pokličete tudi glavnega in odgovornega urednika Andreja Novaka na telefonsko številko 031 398 627.**

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

V SPOMIN PETRU BARLIČU

Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
življenje za vselej končali
in za vedno, za vedno odšli.

V belem, hladnem popoldnevu, 18. januarja 2017 smo se zbrali, da smo se zadnjič poslovili od našega krajana Petra Barliča in ga spremili na pot od koder ni vrnitve. Sklenil je svoj krog življenja in se pridružil svoji ženi Francki.

Peter Barlič se je rodil sredi najhujše zime 20. februarja 1928. leta očetu Jožetu in materi Ceciliji Barlič, Jernačkovima na Korenu. Bil je njun četrti izmed devetih otrok. Svoje otroštvo je preživel na domači kmetiji, kjer je moral kmalu poprijeti za delo. Ko je zakorakal v najstniška leta, se je začela druga svetovna vojna. 14 let mu je bilo, ko je okupator požgal njegovo rojstno vas in kar je bilo še mnogo huje, moške zažgal v hlevu. Med njimi so bili tudi njegov oče in dva starejša brata - Jože in France. Sestra Micka se je moriji izognila, ker je bila že poročena drugje. Peter je bil skupaj z mamo in ostalimi otroki izseljen v taborišče Welzheim. Mlajši otroci so ostali z mamo, njega in brata Maksa pa so ločili od družine. Vso vojno sta bila zastoj delovna sila. Po vojni, ko so se vrnil domov, sta mami skupaj z Maksom pomagala zgraditi nov dom na ruševinah starega. To so bili težki časi obnove in pomanjkanja.

Ko je bil dovolj star, je odslužil dve letni vojaški rok v Jugoslovanski vojski.

1950 leta se je kot mlad, 22 leten fant napotil v svet. Usoda mu je namenila, da je naslednjih 20 let preživel v tujski legiji, najprej v Franciji, nato pa na Tahitiju. Juliji 1971 leta se je vrnil domov na Koreno. 1972 leta se je poročil s sokrajanko Francko Mohar. Živela sta mirno družinsko življenje, drug drugemu v oporo in pomoč. Otrok nista imela. Bil je dober in skrben mož, ki je svoji ženi stal

ob strani tudi, ko je zbolela. Neverjetno lepo in ljubeče je skrbel zanj. Septembra 2009 je postal vdovec. Nekaj let je živel sam. Ob strani sta mu stala ženina nečakinja Lidija in njen mož Milan. Pa tudi vaščani niso pozabili nanj.

Peter je bil dober človek in zelo dober sosed. Vedno je bil pripravljen pomagati. Rad je obiskoval sosede, rad je tudi šahiral. Še zlasti pa je imel rad otroke in jih je vedno crkljal s čokoladkami. Tri leta po ženini smrti je tako opešal, da se je odločil, da bo ostanek svojega življenja preživel v Medgeneracijskem centru Bistrica v Domžalah. Tja se je preselil novembra 2012. Leta . Tu se je počutil dobro, zanj je bilo lepo poskrbljeno. Bil je zadovoljen. Tudi sorodniki in vaščani ga niso pozabili, ampak so ga pogosto obiskovali. Bil je vesel vsakega obiska in vsake pozornosti. Do zadnjega je vse spoznal in se jih spominjal.

Po padcu v decembru se je njegovo zdravje poslabšalo. Življenje je ugašalo in v petek, 13. januarja za vedno ugasnilo. Bil je sedmi od devetih Jernačkovih otrok, ki jih ni več. Ostajata še Cilka in Miha. Dočakal je lepo starost, saj bi 20. februarja praznoval 89. rojstni dan. Tako pa mu bodo ta dan prižgali svečko vsi, ki so ga imeli radi.

Kdor živi v spominu drugih, ni mrtev, je samo oddaljen; mrtev je tisti, ki ga pozabijo. Vas pa ne bomo pozabil, dragi Peter.

Počivajte v miru!

Opomba :

Ker sem v govoru omenjala sestro Cilko, naj vam povem, da je točno en mesec za bratom, 13. februarja, za vedno odšla tudi ona.

Boži Požar

V SPOMIN

Enkrat.
Vse, samo enkrat.
Enkrat in nič več.
In mi tudi enkrat
in nikoli več.

20. let je minilo odkar Te ni
dragi naš
ALEŠ DROBNE

Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
ko jih razgrneš,
vedno znova zaživijo.

vsi Tvoji

PRED VRATI JE POMLAD. KAKŠNO VREME JE BILO TA ČAS LANI IN KAJ VSE, SPOMINA VREDNEGA STA NAM LANI PRINESLA MESECA APRIL IN MAJ.

Ko sem se spravil k pisanju tega prispevka, o času, na katerega vas bom spomnil, je bilo zimsko obdobje še kako prepoznavno. Res, da so bile sledi skromnih snežnih padavin ponekod komajda opazne, pa so bile temperature povsem zimske. Tudi pri hoji smo morali paziti, kajti kar globoko zamrznjena zemlja je zadržala nekaj padlega dežja, ki se je zelo kmalu spremenil v led. Takšnih je bilo kar večino zadnjih dni letošnjega meseca januarja.

April in maj pa naj bi bila že precej bolj prijazna. Kakšno vreme nas čaka, seveda ni moč vedeti. Lahko le ugibamo in ju skušamo ocenjevati ter primerjati po dogajanjih pred letom dni. In kakšno je bilo vreme v letu 2016 meseca aprila in maja?

VREME – APRIL 2016

V nekaj besedah povedano, je bil lanski april bolj suh, kot ne, saj je kar 22 dni minilo brez padavin, le šest dni je spremljalo deževje, en dan je snežilo, en dan pa je bila kombinacija padavin skoraj z vsemi možnimi, ki jih poznamo. Ali je bilo to muhasto vreme ali ne, kot ga radi pripisujemo mesecu aprilu, pa vam prepuščam v presojo.

Prvi april je bil v lanskem letu petek. To je dan, ko si radi izmislimo kakšne lažnive norčije. Ampak povsem res pa je bilo to, da smo v naravi ta čas že lahko opazili njeno pridno in nezadržno prebujanje. Travniki so bili že zeleni, tudi marsikatera rasti cvetlic je bilo opaziti. Tudi drevesa so se že pridno pripravljala, da v zelesno spremenijo svojo podobo. Sonce in dokaj visoka temperatura, občasno tudi že 20 stopinj, je bila seveda dovolj ugodna, da je bilo temu tako.

Takšno vreme, povsem brez vsakršne padavine, je trajalo kar sedem dni in dež, ki je v petek, 8. aprila v popoldanskem času začel blagodejno padati, je dodobra pripomogel, da je bilo prebujanje pomladi še bolj opazno. Nekaj dežja sta kasneje dodali še sobota in nedelja. V ponedeljek, 11. pa smo bili zopet deležni veliko sonca in prijetnih temperatur.

Sledila sta še, vremensko povsem enaka dneva. Četrtek, 14. pa je bil kar precej deževen dan. Predvsem v jutranjih urah je bilo slišati tudi grmenje. Popoldan se je deževje počasi umirjalo in pričakovati je bilo spremembo, kar se je tudi zgodilo. Stabilno, povsem suho vreme je sledilo vse do nedelje, 24. aprila 2016. Le redki so bili dnevi, ko so sonce prekrili oblaki. Nekoliko hladneje v teh dneh pa je bilo predvsem zaradi vsakodnevnega vetra, ki je občasno zapihal v kar močnih sunkih. Zanimivo se bo tudi spomniti na dva dokaj hladna jutra in prisotnost slane, ki smo jo lahko v tem obdobju opazili 20. in 21. aprila.

V nedeljo, 24. nas je obiskal hladen polarni zrak. Posledično temu se je ohladitev še stopnjevala. Ta dan je bilo zjutraj 5, podnevi 12 in zvečer 7 stopinj. Nedeljsko jutro pa se je pričelo tudi s krajšim deževjem. Ponedeljek je bil prijeten in z obilico sončnih žarkov, a še vedno hladen dan. Zelo podoben mu je bil tudi torek, 26. v mesecu, ki pa nas je zopet presenetil z nekaj jutranje slane in z nekaj popoldanskimi deževnimi urami.

Povsem nekaj posebnega in vremensko neprijetnega pa se je dogajalo v sredo, 27. aprila. V dnevnik sem si zapisal, »da se tako pestrega vremenskega dogajanja skoraj ne spomnim.« In bilo je kaj opaziti in doživeti! Okoli 14. ure je najprej začelo deževati, kmalu za tem sta začeli padati sodra in toča, od 16. ure dalje pa je močno snežilo. Do 19. ure zvečer je zapadlo okoli 15 cm mokrega in težkega snega. Temperatura zraka ni bila višja od 3 stopinj. Vse

je bilo zasneženo, veje drevja močno upognjene, vrtovi, njive in travniki zasneženi,..... In bali smo se, da bo prišlo do snegolomov, s tem pa tudi za naravo in človeka do nepopravljive škode. Nekaj snega je zapadlo še do konca tega dne in nekaj malega tudi še ponoči. In zgodaj dopoldan naslednjega dne.

K sreči do pozebe ni prišlo in četrtkovo sonce, že s svojimi močnimi žarki, je kaj hitro odstranilo vse bele sledi zapadlega snega.

Mesec april smo zaključili z dvema lepima, sončnima, a hladnima dneva. Zopet v povsem pomladni kulisi, na katero pogled vse naokoli pa nas le ni puščal povsem brezskrbne. Še vedno namreč nismo vedeli, kolikšne posledice sta zaradi vremenskega dogajanja utrpela prebujajoča se narava in tudi človek.

Poleg zanimivega vremenskega dogajanja, pa se je v naši KS dogodilo še nekaj malega dogodkov, za katere je prav, da jih tudi zapišemo, arhiviramo in tako bodo morda čez leta zanimiva za branje spominov. Je pa res, da jih tokrat ni bilo prav veliko.

DOGODKI – APRIL 2016

10. aprila je bil v Gasilskem domu zbor Krajevnega združenja za vrednote NOB Krašnja. 26. aprila je KUD Fran Maselj – Podlimbarski Krašnja organiziralo tradicionalno prireditve, na kateri so ljudski pevci in tudi obiskovalci peli partizanske in domoljubne pesmi. Zadnji dan v mesecu, pa je bilo v Krajnem Brdu možno prisluhniti nastopu lukoviške godbe, ki na ta način že vrsto let popestri dogajanja v okviru praznika dela.

VREME – MAJ 2016

Uvodoma naj zapišem, kar boste ob branju kasneje spoznali tudi vsi bralci prispevka, da je bil lanski mesec maj zelo, zelo moker mesec, kajti le o dni je minilo brez padavin, vseh ostalih 22 dni pa ni minilo, da nam posamezni dan ni postregel vsaj z malo padavin.

Deževen je bil že prvi, praznični dan in nato še dva preostala dneva. Sreda, 3. maja 2016 je bila suha, že naslednji dan pa je zopet deževalo, a le malo. Le kakšno urico v jutranjem času. Podobno vreme, slišati je bilo tudi grmenje, se je nadaljevalo vključno z nedeljo, 8. v mesecu. Napovedovalci vremena so napovedovali in izdali t.i. rumeni alarm, ki nas naj bi pripravil na nekoliko burnejše vremensko dogajanje. V nedeljo sem si zapisal, da je bilo slišati, da je v Mengšu sodra kar konkretno pobelila ulice mesta. Kljub napovedim je ponedeljek minil brez padavin. V torek dopoldan pa brez njih že ni šlo. Ni bilo več hladno, saj so bile dnevne temperature okoli 18 stopinj. Pogoste plohe in nekoliko trajnejša dnevna deževja so se vrstila drug za drugim vse do 17. v mesecu. Tega nestalnega vremena smo si najbrž že drugo leto zapovrstjo še najbolj zapomnili organizatorji in udeleženci 20. jubilejnega Šraufovega spominskega pohoda, ki smo soboto, 14. maja preživeli čas pogostih in kar obilnih deževnih padavin. Še posebej so bile količine dežja precej obilne v jutranjem in deloma še v dopoldan-

skem času.

Sledila sta torek in sredo, 18. in 19. v mesecu, ki sta minila brez dežja. In že spet dež! Ni ga bilo veliko, a vseeno le toliko, da smo lahko četrtek in petek označili za dva vremensko turobna dneva. Sobota in nedelja sta minili brez padavin. Sonce je kar prijetno ogrelo ozračje. Nedeljsko opoldne je bilo dokaj toplo. Bilo je kar okoli 25 stopinj. In spet »parček« mokrih dni. Še najbolj obilna ploha je sledila v torek, 23. pozno zvečer. Deževalo pa je tudi še v noči na naslednji dan, ki pa ga je dež »obogatil« tudi še dopoldan in nekajkrat še popoldan.

Sreda, 25. je bila izjemno prijeten, sončen in zelo toplel dan. Tudi četrtek se je nadaljeval enako, a le do večernih ur, ko so oblaki prekrili nebo, na kar je sledila zelo močna, cca 20 minut trajajoča ploha.

In spet »dvojček« dni prijetnejšega vremena. Petek in sobota, 27. in 28. maja 2016. Na podaljšek lepih dni je kazalo tudi v nedeljo, a je popoldan pogostokrat močno zapihalo. Nebo se je hitro spremenilo v temnejše barve. Najprej je začelo deževati okoli 17.30 ure, pozno zvečer pa smo bili priča kratkemu, a kar konkretnemu neurju. Tudi še oba zadnja dneva v mesecu maju sta minila z dežjem, ki so ga zaznamovale pogostejše in kratkotrajne plohe.

Lanski maj zaradi izjemno mokrega obdobja meni ni bil všeč. Verjetno tudi vam ne in če kaj, potem si želim, da bi bil to leto drugače. Večkrat sem pomislil na tisti rek, ki mesec april označuje za muhasti mesec in mesec maj na vse kaj drugega in drugačnega, kot se je izkazal lani. Človek bi se z nekoliko hudomušnosti lahko tudi vprašal: »Ali sta morda april in maj, kot koledarska sosedata, tudi v sporu glede njunega vremenskega poslanstva?« Upajmo, da nista in da se bosta že to leto postavila v njuni pravi, predvsem pa bolj »naravni« vlogi. Kot »koledarska« sosedata in predvsem kot nerazdružljiva prijatelja.

DOGODKI – MAJ 2016

Tudi dokaj deževno prvomajsko jutro ni moglo botrovati k zaustavitvi ali prekinitvi prijetne praznične tradicije, s katero nam praznični dan, z budnico že vrsto let polepšajo člani AMD Lukovica.

Z enakim namenom smo tudi člani ŠD Krašnja želeli polepšati soboto, 14. maja vsem pohodnikom, ki so se namenili prehoditi traso 20. jubilejnega Šraufovega spominskega pohoda, kar nam je kljub deževnemu vremenu tudi uspelo. Blatni pohodni čevlji in premočena oblačila vseh 80 udeležencev tudi tokrat niso spravili v slabo voljo in še v eno prepričanje več, da smo v Krašnji tudi na športno – rekreativnem področju pridni in dobri organizatorji.

Nedelja in ponedeljek, 15. in 16. maja 2016 sta nas navdala s

prazničnimi občutki Binkošti.

21. maja so se tudi naši gasilci udeležili občinskega tekmovanja, ki je bilo v Lukovici. 25. maja pa smo se izida že 212. številke časopisa Informator še posebno razveselili vsi tisti, ki še vedno najdemo čas in voljo za njegove vsebine. In kot takega, tudi naši skupnosti pomemben vir zbranih zapiskov in fotografij, ki bodo nekoč priča marsičemu, kar se je v preteklosti zanimivega dogajalo.

Toliko o vremenu in nekaterih dogodkih, ki so nespodbitno zaznamovali čas lanskih mesecev aprila in maja v naši skupnosti.

Vsem bralkam in bralcem Informatorja želim, da bi bila letošnja realnost tega obdobja leta prav vsa v znamenju najlepšega, vrednega spominov s samimi presežniki.

Marjan Štrukelj

STANE VIDMAR JE KAR PO TELEFONU IZZREBAL PET NAGRAJENCEV, KI SO PRAVILNO REŠILI NAGRADNO GESLO V PRAZNIČNI ŠTEVILKI INFORMATORJA.

Do 20. februarja smo po pošti ali v nabiralnik društva prejeli 15 rešitev nagradnega gesla, ki smo ga tokrat prilagodili gostovanju pevca Staneta Vidmarja v naši cerkvi. 13 rešitev je bilo pravih, dve pa žal ne.

Pravilno geslo je bilo: **ROŽE ZA MAMO**, kar je tudi naslov Vidmarjevega zadnjega CD-ja.

Pevca smo poklicali po telefonu in ga prosili, da naj nam zaupa pet številke od številke 1 do 13. Že prej pa smo nagradne kupone oštevilčili po vrstnem redu, kot so bili oddani uredništvu.

Stane Vidmar se je odločil za številke 5, 6, 9, 11 in 13 in na ta način je pet naših bralcev nagradil s tremi CD-ji z naslovom PIJAN OD LJUBEZNI in z dvema CD-jema z naslovom ROŽE ZA MAMO.

Nagrajenci so:

SLAVICA HRIBAR Krašnja 2, 1225 Lukovica
NEVENKA LAVRIČ Krašnja 19, 1225 Lukovica
PETER URANKAR Maklenovec 3, 1225 Lukovica
DRAGICA CIMPERMAN Podrečje 8, 1230 Domžale
FRANCKA KOVIČ Nagastrn 3, 1251 Moravče

Slavica in Nevenka bosta prejeli CD z naslovom »Rože za mamo«. Peter, Dragica in Francka pa CD z naslovom »Pijan od lju-bezni.« Obljubljeno je sicer bilo, da bodo vsi nagrajenci prejeli CD z naslovom Rože za mamo, a nam pevec zaradi pomanjkanja le teh v času številnih nastopov v prazničnih dneh, žal, ni mogel ustreči, za kar se glede predhodne objave nagrad iskreno opravičujemo.

Vsem nagrajencem tudi iskreno čestitamo. Prav lepo pa se zahvaljujemo tudi preostalim desetim za sodelovanje pri reševanju nagradne križanke.

Marjan Štrukelj

VABLJENI K REŠEVANJU NOVE NAGRADNE KRIŽANKE

Gostinski lokal »Bar pod lipo,« je edini gostinski lokal v Krašnji oz. v naši KS, ki že skoraj 16 let domačim in številnim drugim gostom nudi prijazno možnost obiskov. Je pa tudi prostor, ki je, če to le želimo, naklonjen tudi pomoči pri organizacijah nekaterih večjih prireditev v Krašnji. Tega smo še posebej veseli v Športnem društvu, ko pripravljamo in organiziramo Šraufov spominski pohod, tek in pohod za krof ter krofkov tek. Notranjost lokala pa nam je na voljo tudi za ostale društvene potrebe, kot so to v času prireditev, skladiščenja najrazličnejših materialov in pripomočkov, velikokrat pa tudi kot prostor za naša sestankovanja. Še največja ugodnost pa so vedno za vse naše goste in udeležence v njihovi režiji organizirane najrazličnejše gostinske usluge.

Bar pod lipo, ki ga uspešno vodi tudi **Uroš Cerar**, pa je za ŠD Krašnja še nekaj več, kajti velikokrat smo deležni zelo pomembnih donatorskih pomoči v najrazličnejših materialnih in tudi finančnih oblikah.

Takšnih pozornosti se seveda ne da prezreti, zato smo se v društvu odločili, da delček prostora v tem Informatorju namenimo našim bralkam in bralcem z objavo nagradne križanke in se na ta način Urošu Cerarju tudi zahvaljujemo za njegovo razumevanje ter mu istočasno čestitamo za 6 let zavzetega in uspešnega vodenja lokala, ki ga je z najemno pogodbo odprl 11. marca, leta 2011.

Spoštovane bralke in bralci.

Vaša naloga pa je, da si vzamete nekaj časa in v nagradni križanki skušate pravilno rešiti geslo in ga z izpolnjenim nagradnim kuponom pošljite na društveni naslov ali ga oddajte v nabiralnik pri pisarni, najkasneje do 29. maja 2017.

Vaš trud in seveda tudi nekoliko sreče pri žrebu pa ne bosta zaman, kajti Bar pod lipo v Krašnji bo pet izžrebanih reševalcev, ki bodo pravilno rešili geslo, nagradil s povabilom v lokal na pizzo in kavico.

Izplača se potruditi!

Pri reševanju križanke vam želimo veliko zabave in potrebne-ga znanja. Želimo pa vam tudi, da še naprej obiskujete gostinski lokal »Bar pod lipo,« ki vam bo znova in znova z veseljem odprl vrata in vas prijazno sprejel ter tudi postregel.

Marjan Štrukelj

INFORMATORJEV HUMOR

Pepca zavistno prijateljici Štefki: »Ohoho, kako si lepo shujšala. Kakšna nova dieta?« Štefka: »Kje pa? Le krompir, korenje in fi-žol.« »A res? Pa si vse to kuhala ali pekla?« »Okopavala...

Po koncu službe pride mama po otroka v vrtec. Vrata velikega otroškega igrišča okoli vrtca so odprta, vsi otroci so v peskovniku, vsak s svojim mobilnikom, vzgojiteljica pa poležava na klopici. Vpraša mama: »Kako lahko spite, vrata so odprta, vam bojo otroci ušli.« In vzgojiteljica: »Nič ne bojo ušli. Pri nas je wi-fi samo v območju tega peskovnika...

Šef vstopi v pisarno svoje tajnice in jo ves besen vpraša: - Kdo vam je dovolil, da lahko spite v pisarni, mislite da jaz ker sem vas včeraj poljubil?! Ne vi. Moj odvetnik. - odgovori tajnica z nasmehom...

»Dober dan. A je to center za pomoč alkoholikom?« »Ja, želite prosim?« »Kako se naredi bovla?

»Ko grem zvečer v gostilno, vedno z ženo stavim, da bom do polnoči doma!« »In se držiš stave?« »Veš, do žene sem popustljiv. Ona je srečna, ker je dobila stavo, jaz pa tudi, ker sem bil dalj časa v gostilni!«...

Ko mine polnoč, pozvoni sosedu pri vratih svoje znanke: »Mar-rija, a mi boš, prosim, posodila nudel' valjar?« »Žal ne morem. Tudi mojega moža še ni od nikoder!«...

Polž pleza po deblu češnje. Mimo prileti kos in mu reče: »Nima smisla, da plezaš po drevesu, saj ni nič češenj!« »Ko bom na vrhu bodo že!«

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA, Krašnja 14a, 1225 Lukovica, telefon: 01/ 723 41 32. DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 140 IZVODOV, fotokopiranje: Papirnica Lipa s.p., Preserje pri Radomljah

Andrej Novak
Marjan Štrukelj
Peter Dragar ml. in Gašper Korošec
Boži Požar

urednik
 pomočnik urednika
 tehnična urednika
 lektoriranje

Dopisniki: Marjan Štrukelj, Boža Požar, Vera Beguš, Helena Urbanija, Katarina Bergant, Jure Jamšek, Urška Kos, Barbara Vrhovnik Burja, Boštjan Zakrajšek, Tanja Krevs, Urša Pogačar, Tomaž Andrejka, učenke in učenci PŠ Krašnja

Fotografije: Štrukelj Marjan, Barbara Vrhovnik Burja, Andrej Novak, Špela Novak, Helena Urbanija, Tanja Krevs, Jure Jamšek, Urša Pogačar, Drago Juteršek, Marjan Štrukelj, Lea Makovec

MAREC 2017	SL. PEVKA ZABAVNE GLASBE (MAJDA)	JEZERO NA JUGO-VZHODU FINSKE	NAJVIŠJI, KONČNI SMOTER, VZOR	STALNI, REDNI DOHODKI OD KAPITALA		OZIROMA	DEL OBRAZA NAD OČMI	HITRO HLAPLJIVA TEKOČINA
GORATA POKRAJINA NA ARAB. POLOTOKU					EDEN OD STARŠEV, ATA			
IGRALEC ŠER-BEDŽIJA					HČERIN MOŽ POT V SNEGU			
SL. KNJI-ŽEVNIK (ANDREJ)						SAMO, ZGOLJ PRI-TROILNICA		
GRŠKI OTOK V EGEJSKEM MORJU	BIKOB-REC, KI ZABODE BIKAVITAN MAL							
▷							BAR POD LIPO	BAR POD LIPO

	NAJVIŠJE EVROPSKO GOROVJE	DALMATIN. ŠALJIVEC	BALONAR ŠORN	ZNIŽANI TON G	KRAJ PRI SEVNICI	MRZEL LETNI ČAS	▽
MUSLIM. M. IME, PEVEČ GAGIČ						ANTON OCVRK KOPANJE	
NEMŠKO MESTO (BAYER)							
DOSTOP						BAKER MORSKO LETOVIŠČE V BIH	
ERVIN OGNER				POLETNA OBUTEV			

NIKALNICA		SPREJEM ZRAKA V PLJUČA	AKADEMIJA LIKOVNIH UMETNOSTI
APOSTOL, KI JE IZDAL KRISTUSA S POLJUB.			
PLAVALEC TAHIROVIČ			
	ODPRITINA V STENI	MEDMET ZAČUDEN. RASTL. Z MLEČKOM	
OLIVER MLAKAR		STARA MAMA, BABICA	SL. KNJI-ŽEVNIK (MATEJ)
KLOBČIČ (REDKO)			
NEMO-RALEN ČLOVEK			
OČARLJIVA ŽENSKA			

RAJKO LOŽAR	ANTON JANŠA	LITIJ	NATALIJA VERBOTEN	EDVARD KARDELJ	ŽUPANČIČ ANDREJ

**NAGRADNI
KUPON**

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.